

(המשך עמוד 35)

גלאז'ר: לא. זה סוגתך האם כתבתי דבר...
וולף: לא. אזני, אני כתבתי דבר מה.
גלאז'ר: אתה, האם קראתי דבר מה.
וולף: כן. אני שואל האם קראת את אחד המאמרים שכתבתי.
גלאז'ר: לא. לא. לא.
וולף: בסדר, אזני, האם אוכל לבוא לשווייץ כדי לדבר איתך עליך? **גלאז'ר:** אני מצטער, לא.
וולף: כל מה שצפוני לעשות, ארוני. זה שתאפשר לי להראות לך מה שכתבתי.
גלאז'ר: רוב אחר, אני אומר לך דבר אחר, אני מבטח. הבטחתי לפרקליט לייט-המדינה, שחקר אותי, האם אוכל הישראלי, לא לדבר עם אי אחד כל עוד המישפט תלוי ועומד.
וולף: בסדר, אבל תראה, אתה יודע,

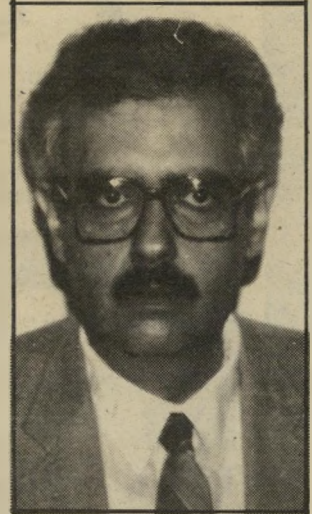
שלו. על כרטיס הזהות שלו מצויינים שני מקומות: אוגוסט וסובר כור, אך לא טרבליניקה. סוביבור היה מתנה-השמרה אחר, לא חתוק מטרבליניקה.
וולף: כן, אבל ארוני, אך כרטיס זהות זה לא הוכיח...
גלאז'ר: תקשיב, ייתכן, ייתכן, אבל ייתכן, אתה יודע, ייתכן, ייתכן, ייתכן, אתה יודע, הוא לא רצה בטרבליניקה, הוא רצה בסוביבור, ייתכן, ייתכן.
וולף: בסדר, אך ביסודו של דבר מה שאתה אומר, איפוא, זה שלפי ידיעתך הוא לא היה בטרבליניקה.
גלאז'ר: אינני יכול לאמר לך. אינני יכול לאמר לך.
וולף: טוב, האם יש לך ריעה האם...
גלאז'ר: ייתכן, ייתכן, ייתכן והוא עדיין היה בטרבליניקה, ייתכן, אינני יכול לאמר לך.

גלאז'ר: הקשב, אני מצטער, אני מצטער, לא אוכל לאמר לך יותר. אני מצטער.
וולף: ולא תרשה לי לבוא לבקר אותך, ארוני? הייתי באמת רוצה לעשות זאת!
גלאז'ר: כן, אני יודע. אני מצטער!
וולף: בסדר. טוב. אולי תוכל לחשוב עלייך, ואטלפן אלייך בעוד כמה ימים?
גלאז'ר: לא. לא בטוח שלא.
וולף: בסדר. אני מצטער שלא נוכל להיפגש. ארוני.
גלאז'ר: אני אומר לך, כל עוד ה מישפט תלוי ועומד, אינני מוכן לאמר דבר לאף אחד. מצטער!
וולף: מר גלאז'ר, אני מעריך שהק רשת את זמנך לשיחה איתי. שמי הוא ויליאם וולף.
גלאז'ר: כן.
וולף: בסדר. האם אוכל לתת לך

התמליל המלא של השיחה הסנסציונית עם העד העותק

את כתובתי ואת מיספר-הטלפון שלי, במיקרה...
גלאז'ר: כיצד אתה מאיית זאת?
וולף: ו.ו.ל.ף.
גלאז'ר: ויליאם? ויליאם?
וולף: כן, ויליאם.
גלאז'ר: כן.
וולף: וולף — ו.ו.ל.ף.
גלאז'ר: אוה, כן.
וולף: ואמסור לך את כתובתי ואת מיספר-הטלפון, אם תרצה, אם תחזור בך...
גלאז'ר: בסדר. ויליאם וולף.
וולף: כן. מיספר-הטלפון שלי באר צות-הברית הוא: איזור חיג 602.
גלאז'ר: 6-02.
וולף: 2-7-9.
גלאז'ר: 2-7-9.
וולף: 1-9-14.
גלאז'ר: 1-9-14.
וולף: וכתובתי:
גלאז'ר: כן.
וולף: 6516.
גלאז'ר: 6-5-16.
וולף: הרחוב השביעי הצפוני.
גלאז'ר: השביעי הצפוני?
וולף: הרחוב השביעי.
גלאז'ר: השביעי, כן.
וולף: השביעי.
גלאז'ר: רחוב?
וולף: כן. פיניקס. פיניקס.
גלאז'ר: פיניקס, פיניקס.
וולף: כן, פיניקס, אריזונה.
גלאז'ר: פיניקס?
וולף: כן. פיניקס.
גלאז'ר: כן, כן.
וולף: אריזונה.
גלאז'ר: אריזונה, כן, כן.
וולף: והמיקוד הוא 85014.
גלאז'ר: 8-5.
וולף: 0-14.
גלאז'ר: 0-14. זהו המיקוד.
וולף: כן. עכשיו, הבן בבקשה, כפי שצינתי אני עורך-דין יהודי, יש לי מחויבות רבה כלפי העם היהודי וכלפי מדינת-ישראל, הייתי בישראל ארבע פעמים בימי-חי, אני עתה בן 42...
גלאז'ר: הקשב, הקשב מר וולף.
וולף: כן.
גלאז'ר: אולי, כשהמישפט יתי יים, אתקשר איתך.
וולף: טוב, אבל תראה, או זה עלול להיות מאוחר מדי והאם ייתלה.
גלאז'ר: כן, אני מצטער.
וולף: בסדר, אם תשנה את רעתך, אתה יודע כיצד תוכל להשיג אותי.
גלאז'ר: הקשב, זה מה שבטחתי לשופט החוקר.
וולף: ממדינת-ישראל.
גלאז'ר: כן.
וולף: האם אתה זוכר את שמו?
גלאז'ר: בסדר, כן, כל טוב לך, שלום.
וולף: תודה לך.

וולף: בסדר, טוב, האם ראית אותו בטרבליניקה?
גלאז'ר: ראיתי שומרים אוקראי גים רבים, רבים, בטרבליניקה.
וולף: אני אינני שואל על כך. אני שואל...
וולף: ובכן, אבל תראה...
גלאז'ר: השופט הזקן הישראלי.
וולף: אני מבין זאת, אבל גם פרקליט-ההגנה אתה יודע, רוצים שתהיה להם הדימנות להציג את עדותך, כמדת האפשר. ארוני, כל מה שברצוני לעשות זה להתעכב בשווייץ ולדבר איתך כשקס, כותאם לנוחיותי, אני מקווה, ולדון בנושא איתך. אגב, אני טס לישראל בשבוע הבא...
גלאז'ר: לא, כל עוד המישפט תלוי ועומד.
וולף: בסדר, אבל תראה את הדבר...
גלאז'ר: אל תיתן. לא. אני מצט ער.
וולף: אבל מה שאני אומר, ארוני, זה ש...
גלאז'ר: מידע כלשהו למישהו שאתה מכיר, ואני חייב לאמר לך דבר אחר. ראינו אותי מיספר פעמים, פעמים רבות, אני חייב לאמר לך דבר אחר, תמיד התאכזבתי ממה שהאנשים כתבו לאחר מכן.
וולף: כן, אזני, לא הייתי רוצה שתשפט אותי בתבסס על מה שאני שים אחרים עשו.
גלאז'ר: אני יודע, אך יש לי הרבה... אני חייב לומר לך, יש לי ניסיונות מרס מאוד.
וולף: אזני, אינני מתכוון לכתוב דבר.
גלאז'ר: דבר אחר, אני עובר עתה על החוויות שלי, על היכרותות שלי, ולכן עליך להבין שאינני מוכן, כרגע, לתת מידע כלשהו למישהו.
וולף: בסדר, אבל אזני, חיוו של אדם מונחים כאן על המאזניים!
גלאז'ר: כן.
וולף: ורק השבת...
גלאז'ר: אין ספק, אתה יודע.
וולף: מדוע אתה אומר שאין ספק?
גלאז'ר: אינני. תשבע, זה לא אתה, אם מישהו יבקש ממני עתה שאספר לו על טרבליניקה, הייתי אומר לו "לא".
וולף: טוב, ארוני, האם תוכל לי לשאול אותך דבר אחר, אזני, האם תוכל רק לאמר לי האם ג'וזף רמיאניוק הוא באמת אותו איזון מטרבליניקה?
גלאז'ר: לא אוכל לומר לך. אינני יכול לומר לך.
וולף: אבל אתה... מבלי שתאמר לי את התשובה...
גלאז'ר: תקשיב, תקשיב, תקשיב. ראיתי את כרטיס הזהות של ג'וזף רמיאניוק, מה שנקרא כרטיס-הזהות של ה-SS — כרטיס הזהות של ה-SS

פרקליט וולף, בינתיים הוא עלול להיות חתול

פרקליט שפטל, לא אוכל לאמר לך

גלאז'ר: אז הם היו צעירים, כפי שאני הייתי.
וולף: אבל אני שואל אותך אודות אדם מסויים זה. אני שואל אותך על ג'וזף רמיאניוק. האם אתה ראית אותו בטרבליניקה, האם ידוע לך שהוא היה בטרבליניקה?

במדינה

(המשך עמוד 7)

גרמנים הרגו שישה מיליון יהודים אירופיים. היהודים האירופיים באו ב המונייהם לפלסטין, והכריזו על עצמם כעל מדינה ריבונית.
פסים על הדגל. היהודים ה אירופיים אינם תובעים רק את הארמות העבריות של פלסטין, ובכללן ירד שלים, אלא את כל הארץ שבין הנילוס במצריים והפרת בעיראק. זה כולל את לבנון, ירדן, סוריה, עיראק, סעודיה ו קטר.
 כדי להנציח את תביעתם המדיימה לשטחים ערביים אלה, מציגה ישראל את המפה הסמלית הזאת על ריגלה. מעולם לא הכריזה ממשלת-ישראל ש היא מוותרת על תביעה זו.
עד כאן הקטע מהמדועה הסעודית. לפי גירסה ערבית, שני הפסים בדגל הישראלי מסמלים את הנילוס והפרת, וכך מביע הדגל את ההבטחה התנ"כית.

פירסום איך קובח אייבי

אייבי נתן טוען שסקר האזנה של אינוד ה מפרסמים קיפח אותו באופן שיטתי. הוא הח ליט לבדוק.

נעמי רזן

מאזינים רבים של קול השלום לא הבינו, במשך שנים, מאו התחיל אייבי נתן לשרר מהספינה שלו, כיצד התחנה הזו, המככבת אצלם במקום הראשון, זוכה בסיקרייה-האזנה השנתיים של גוד המפרסמים תמיד במקום האחרון. גם הפירסומאי רויד טמיר, העובד עם אייבי, לא הבין.

השבוע סיפר: המיצאים בסיק רייהאונה הראו תמיד שלרשתות ב' רג' מאזינים 10 אחוזים מכלל האוכלוסיה, ואילו לאייבי — רק אחוז אחד, ואפילו פחות מזה. זה לא הגיוני. אייבי טען כל הזמן שנעשה לו עוול בסקרים הללו.

אחרי כל סקר הוא היה אומר לי: תראה מה הם עשו לי! כבר שנים אני אומר לו: מה אתה צועק? נעשה סקר משלך: עכשיו, סוף סוף, הוא הסכים. פנינו למכון טלסקר. נעשה מדיגם ארצי מייצג של בני 18 ומעלה, וקיבלנו תוצאות שונות לגמרי מהתוצאות הרגילות, שהתקבלו במשך שנים. זה היה סקר לא יקר, שעלה רק 1000 דולר.

כאשר קיבלנו את התוצאות, ראינו שקה כאן משהו מעניין: נוצר עימות בין הסקרים של אינוד המפרסמים לבין הסקר שנעשה עלייך בקשתנו, והמוזר הוא שאת כל הסקרים עשה אותו המכון: זה מוזכר לי מה שקורה בסקרים של המעקר והליכוד — המעקר מנצח בסקר שלו, והליכוד מנצח בסקר שלו. **שולום או אייבי.** לפי הסקר שלנו יצא שישעוריה-האזנה הארצי לקול השלום הוא גבוה מאוד: 30 אחוזים מהציבור האזינו לפחות פעם בשבוע לאייבי, מול 59 אחוזים לרשת ב' ו-54 אחוזים לרשת ג'. בכדיקת התנתנים בגזו דן (האיזור שבו נקלטת תחנת קול השלום הכי טוב) יצא ש-44 אחוזים

מהציבור מאזינים לפחות פעם בשבוע לאייבי, 58 אחוזים מאזינים לרשת ב' ו-54 אחוזים לרשת ג'. תוצאה נוספת: לפי הסקרים של אינוד המפרסמים יצא שעל כל חמישה מאזינים לרשת ג', יש מאזין אחד לקול השלום. בסקר שלנו היחס הוא 1 ל-2 — על כל שני מאזינים ל-ג' — מאזין אחד לקול השלום.

שאלנו את עצמנו איך יתכן שאותו מכון-המחקר עושה סקר דומה באותו הזמן, ומתקבלות תוצאות שונות. אייבי טען, ולדעתי בצדק, שעשו לו עוול בשני דברים: בסקרים של אינוד המפרסמים שאלו: "האם האונת לקול השלום?" אייבי טוען שהתחנה שלו מוכרת טוב יותר בתור "התחנה של אייבי נתן".

הטענה השניה: קול השלום הופיע תמיד אחרון בשאלון. כך יצא שהנשאל, המחשיב את עצמו כאדם רציני, היה מגיע לסוף השאלון ושואל את עצמו: "מה זה, אני לא עושה כל היום שום דבר, רק מאזין לרדיו, לשש תחנות?" היו צריכים להחליף מדי פעם את סדר התחנות בשאלון, ולא עשו זאת.

כבר לא רציים. נקודה נוספת: הסקר של אינוד המפרסמים מתייחס לי כל המדינה. אבל הרי יש מקומות מרוחקים, שלא קולטים את קול השלום, וכך יצאו תוצאות מעוותות נגד אייבי. זה הכל. עניין של צורת-ניסוח השאלות. אם נעשה סינתזה בין הסקר

פירסומאי טמיר, מה אתה צועק?

אייבי ליד ספינתו (בנמל אשדוד), עשה כך סקר

שלנו לשלהם, אני מניח שהתוצאות תהינה היכני-שהוא באמצע. **עד כאן** דברי טמיר. על השאלה מה עשוי לקרות עכשיו, האם המפרסמים ירצו לפרסם אצל אייבי, עונה טמיר: "אני לא יודע אם הם ירצו, כי היום כבר לא רציים אחרי שום דבר. אבל מכיוון שיש כאן עובדות חותכות, שמדברות בעד עצמן, אני צופה שאייבי יקבל מעתה נתח פירסומי בהתאם למה שגמיע לו. מה גם שמחיר-הפירסום אצלו נמוכים יותר, כך שפירסום בקול השלום נעשה עכשיו יותר אטרקטיבי".

האם יש אפשרות שקיים עימות, הדומה לזה שנעשה לאייבי, גם בסקרים של אינוד המפרסמים לגבי קריאת העיתונים? טמיר: "כן, קיימת אפשרות כזאת, ולכן אני מציע לכל עיתון לעשות סקר. זה עשוי לתת תמונה טובה יותר מזו שמצייר אינוד המפרסמים. אני חושב כך, בגלל אותם הדברים שגרמו לי לחשוב מה שחשבת בימיקרה של אייבי: אינואצייה והתרשמות מן השטח".